

Andakter

För en vecka, fjärde veckan.
från initiativet ”Dagligt Bröd” :- dagligtbrod.com

Måndagens morgon.

Psalm 742 - ”Han är inte här, han lever.”

Bön

Gode Fader, jag ber dig denna morgon om din närvaro. Gör mig uppmärksam och lyssnande, rikta min blick och hela mitt jag mot vad du idag vill visa mig. *Amen.*

Bibelläsning – Johannesevangeliet 20:19-23

”På kvällen samma dag, den första i veckan, satt lärjungarna bakom reglade dörrar av rädsla för judarna. Då kom Jesus och stod mitt ibland dem och sade till dem: ”Frid åt er alla.” Sedan visade han dem sina händer och sin sida. Lärjungarna blev glada när de såg Herren. Jesus sade till dem igen: ”Frid åt er alla. Som Fadern har sänt mig sänder jag er.” Sedan andades han på dem och sade: ”Ta emot helig ande. Om ni förlåter någon hans synder, så är de förlåtna, och om ni binder någon i hans synder, så är han bunden.””

Betraktelse

Idag är det Annandag påsk. Annandagarna under kyrkans år finns till för att de stora dagarna (Juldagen, Påskdagen och Pingstdagen) och deras budskap ska få lite mer tid att sjunka in. Men, annandagarna är inte bara ett påhäng, de står också för sig själva med sina egna texter och sina egna teman. Och temat för påskens annandag är ”Möte med den uppstående.” Det handlar alltså om att Jesus Kristus, den uppstående, möter människor. Vi kan läsa om detta i bibeln, men vi kan också se det hända idag.

Igår på påskdagen läste vi om hur Jesus mötte sina lärjungar på ett berg i Galileen och lämnade över uppdraget till dem att gå ut och göra alla folk

till lärjungar, att döpa dem och lära dem alla de bud som Jesus gett dem. För oss innebär det att varje människa som räknar sig som en lärjunge till Jesus har fått det uppdraget: att leda andra människor till honom.

Att lära människor de bud som Jesus har gett, det är att tala sådana ord som Jesus har talat. I den här morgonens text, som handlar om hur den uppstående Jesus möter sina lärjungar, får vi några sådana ord att dela vidare till andra, orden *Frid åt er alla*. I de orden finns både en önskan och ett löfte: en önskan om att de man talar till skall få uppleva verklig frid, och ett löfte om frid från Jesus som själv talar om hur han är den som kan ge den verkliga friden i tillvaron (Se Joh 14:27).

Både önskan om det goda för människor, och löftet från Jesus om att han kan ge just det behöver man ha med sig när man möter människor och försöker följa Jesu uppmaning att berätta för dessa människor om honom. Med andra ord: man behöver verkligen önska människor det goda, och veta att detta goda kommer från Gud. Eller, uttryckt med lite andra ord: man behöver både älska människor och känna Gud.

Ingen av de båda sakerna blir man någonsin färdig med. Därför är varje dag ett utmärkt tillfälle både att träna sig i dessa saker, för den uppstående Kristus vill att människor möter honom genom dig, också den här dagen.

Förbön

Himmelse far, du som är vårt ursprung och vårt mål, du som aldrig upphör att söka oss: tack att du lät Kristus uppstå från de döda för vår skull och för att kunna möta oss. Tack att du vill möta oss och gripa in i våra liv, och tack att du vill göra oss till dina verktyg för att fler människor skall få möta dig. Käre Far, låt oss få vara goda verktyg i din hand.

I början av denna dag och denna vecka ber vi åter om din närvaro och ditt förbarmande i och över det som nu sker: i världen, i Sverige, i vår närhet och inom oss. Tack att du ser och redan är i det som sker, tack att du inte är långt borta från någon enda av oss. Vi ber om synliga ingripanden från dig, för världens skull och för ditt rikes och din barmhärtighets skull. I Jesu namn. *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Väx till i nåd och i kunskap om vår herre och frälsare Jesus Kristus. Hans är härligheten, nu och till evighetens dag, *Amen*. (2 Pet 3:18)

Måndagens kväll.

Psalm 774 - ”Som när ett barn kommer hem om kvällen”

Bön

Himmelske fader, du vet redan att jag söker stillheten för att kunna höra dig tala i ditt ord och i bönen. Nu ber jag dig: hjälp mig med det, kom med den stillhet som är av dig. *Amen*.

Bibelläsning – Jeremia 31:9-13

”Gråtande kommer de, men jag tröstar dem och leder dem. På en jämn väg där de inte snavar för jag dem till strömmande vatten. Ty jag är en fader för Israel, Efraim är min förstfödde son. Hör Herrens ord, ni främmande folk, förkunna det i de fjärran kustländerna: Han som skingrade Israel skall samla dem. Han skall vakta dem som herden sin hjord. Ty Herren friköper Jakob och räddar dem från övermakten. De skall komma till Sions höjd och jubla, de skall stråla av lycka över allt vad Herren ger, över säd och vin och olja, över får och oxar. De skall bli som en grönskande trädgård, aldrig mer skall de lida nöd. Då skall flickorna

dansa i glädje, ynglingar och gamla fröjdas. Deras sorg skall jag vända i jubel, jag skall ge dem tröst och glädje efter smärtan.”

Betraktelse

Den här kvällen läser vi en bibeltext från profeten Jeremia som också har lästs i Svenska kyrkans gudstjänster idag på Annandag Påsk. Läsningen är en av många i profeten Jeremias bok som innehåller ord av tröst riktade till framförallt Israels folk. Men: den som tänker på sig själv som och i sitt liv försöker vara en lärjunge till Jesus, kan också se på sig själv som en del av det nya, större Israels folk (läs kapitel 11 i Romarbrevet så får du veta mer om detta). Också till alla oss riktas de många ord av tröst som återfinns i Gamla Testamentet, och då inte minst hos profeten Jeremia.

Igår, på påskdagen, läste vi inte bara om hur Jesus uppstod, utan också om hur han till sina lärjungar lämnade över uppdraget att gå ut i världen och arbeta för att fler ska få höra om Jesus och få leva sina liv med och för honom. Vi hörde då om hur Jesus befalldes sin lärjungar (och därmed också oss som försöker vara hans lärjungar idag) att lära människor de bud som Jesus har gett, vilket innebär att vi ska tala sådana ord till människor som Jesus har fått tala till oss, och som har fått rot och fäste hos oss. Inte sällan är de orden ord som har till avsikt att förmedla tröst till den som tilltalas.

Så är det också med orden som vi läser den här kvällen: de handlar om hur människor kommer till Gud och får tröst. Gud låter genom profeten Jeremia oss veta att han tröstar dem som kommer till honom. Gud tröstar och *leder*, det vill säga, han fattar tag om oss och för oss i den goda riktningen, som alltid är närmre sig. Och så talar han ord till oss om hur det ska bli, vad vi kan förvänta oss av den framtid som blir vår om Gud får vara med oss, om vi låter honom vara det. Vad en sådan framtid innehåller ser du i texten ovan, för dem som tilltalas i den här texten är också vi.

Gud tröstar, leder och berättar om den tillvaro som ska komma. Det är ord att ta till sig och föra vidare till andra, också den här dagen.

Förbön

Gode och underbare Gud, du som är barmhärtighetens Fader och all trösts Gud, tack att du också räknar med mig som ett verktyg för den tröst som du vill förmedla till alla människor. Tack att det alltid finns mer att upptäcka när vi lever i din närhet. Den här kvällen ber vi dig: ta bort vår rädsla för att söka dig djupare, hjälp oss fråga efter dig och förvänta fler och större saker av dig.

Även denna kväll ber vi dig om ditt förbarmande och ingripande i den här världen. Kom med din vishet till de styrande, kom med din frid till de oroliga och rädda, visa vägen till dig för de bortsprungna. Hjälp också oss att genom våra ord och våra liv vara vägmärken som pekar mot dig och mot den tröst som finns hos dig, för alla vi möter. Genom Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd från vår herre Jesus Kristus åt er alla.” (1 Thess 5:28)

Tisdagens morgon.

Psalm 240 - ”Uti din nåd”

Bön

”Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen*.”

Bibelläsning – Hebréerbrevet 2:10-11, 14-18

”Ty när han, för vilken och genom vilken allting är till, ville föra många söner till härlighet, måste han låta honom som leder dem till frälsningen bli fullkomnad genom lidande. Han som helgar och de som blir helgade har ju alla samme fader, och därför blygs han inte för att kalla dem bröder.

Då nu barnen är av kött och blod måste han på samma sätt bli människa, för att han genom sin död skulle göra dödens herre, djävulen, maktlös och befria alla dem som genom sin fruktan för döden varit slavar hela sitt liv. Det är ju inte änglar han tar sig an. Nej, Abrahams ättlingar tar han sig an, och därför måste han i allt bli lik sina bröder för att bli en barmhärtig och trogen överstepräst inför Gud och kunna sona folkets synder. Eftersom han själv har prövats och lidit kan han hjälpa dem som prövas.”

Betraktelse

Gud vill frälsa oss människor från allt ont, som på något sätt tagit sig in i själva det mänskliga DNA-et och därför är liksom medfött och ”naturligt” hos oss. Vi kan inte frälsa oss själva och är därför dödsdömda. Någon annan måste alltså åstadkomma den frälsning vi behöver men inte själva kan skaffa oss. Det är Hebreerbrevets förklaring till att Jesus måste sänka sig ner till oss och bli fullt ut en i människosläktet. Endast så kan han helt och hållet solidarisera sig med oss och bli ett med oss; ”därför måste han i allt bli lik sina bröder”.

Han måste alltså frestas, på riktigt, så att det inte kan sägas. ”Det är väl ingen konst för Guds Son att besegra frestelsen att göra ont – han är ju motsatsen till det och *kan* inte göra ont”.

Men Jesu kamp mot det onda är på riktigt, den gör ont i hans kropp och själ. Han måste lära sig lydnad genom att lida, precis som det kostar på för oss att lyda Guds vilja. Det betyder nu inte att det först saknades något i Jesu fullkomlighet, och att Gud så att säga måste testa Jesus för att se om han är fullkomligt och frivilligt lydig det goda.

Det som prövningar och frestelser gör med en människa (och Jesus var en människa) är att öka hållfastheten och troheten i att göra det man vet är rätt och det man egentligen är skapad till att bli; = att fullkomnas. Vi ska inte be om att slippa varje frestelse, men om att få hjälp att stå emot den när den kommer. Också den här dagen.

Förbön

Käre Herre, kära himmelske Fader, tack att du vet precis och fullständigt hur vi har det. Tack att du lät din Son bli människa som vi, så att vi kan veta att du i dig själv har känt vad vi känner. Tack att din kamp mot det onda är en kamp där vi får stå på din sida. Låt oss idag få vandra dina vägar, gå dina ärenden, och få vara under dina vingars beskydd.

Den här dagen ber vi om glädje och inspiration i uppgiften att bana väg för dig: både runt omkring oss och i vårt eget inre. Låt oss få vara verktyg för ditt rike. Vi ber också om ditt förbarmande och ingripande i världen just nu. Kom med kraft och hälsa till de försvagade och sjuka. Kom med vishet och barmhärtighet till världens ledare, och med din nåd och frid till hela din skapelse. I Jesu namn, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och Kristus Jesus, vår herre. (2 Tim 1:2)

Bengt Holmberg

Tisdagens kväll.

Psalm 557 - ”Jag vet på vem jag tror”

Bön

”Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*”

Bibelläsning – Psaltaren 22:23-24, 26-27.

Då skall jag sjunga ditt lov för mina bröder, i tempelskaran skall jag prisa dig. --- Du är källan till min lovsång i den stora tempelskaran. Inför dem som fruktar Herren får jag frambära de offer jag lovat. De betryckta får äta och bli mätta, de som sökt sig till Herren får prisa honom. – Må ni alltid vara fyllda av livsmod!

Betraktelse

I morse läste vi ur Heb. 2 att Jesus inte skäms för att kalla oss bröder (= syskon), och att inskräpa att hans himmelske Fader också är vår far, som skapat oss och älskar oss oändligt. Han vill verkligen bli och vara människa på riktigt, så att han kan komma oss nära nog att göra oss delaktiga av sitt starka och heliga liv. Avståndet mellan honom oss måste bli så litet att till och med vår lilla tro orkar ta det lilla steget av tillit som behövs för att acceptera hans gåva till oss och göra den till vår egendom. Och det är han som går hela vägen ner till oss, så att vi får chansen.

Psalm 22 i Psaltaren, som Jesus börjar recitera och ropa på korset: ”Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig”, den leder fram till en förvisning om bönhörelse och räddning, som den djupt plågade till slut ska få lovsjunga Gud för, tillsammans med sina ”bröder/syskon”. Han led för oss, så att han ska få glädjas och lovsjunga tillsammans med oss. Det vill han ge allt för.

Förbön

Gode Gud, tack att vi får kalla dig ”Far” och din Son Jesus Kristus för vår broder. Tack att Jesus inte skäms för att kalla oss bröder – hjälp oss att inte skämmas för dig i våra liv. Hjälp oss att växa i tro på dig, i tillit till dig och i stolthet och glädje över att få vara ett barn hos dig.

Herre, vi ber denna kväll om din frid och ro. Din frid och ro för oss själva och för de människor som finns i vår närhet. Din frid och ro överallt där det finns oro: runt omkring oss, i vårt land, och över hela världen. Kom med vishet till de styrande, helande till de sjuka, kraft till de vårdande, förbarmande till de ropande. Genom Jesus Kristus, din Son och vår broder, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus. *Amen*. (Gal 1:3)

Bengt Holmberg

Onsdagens morgon.

Psalm 259 - ”Saliga visshet, Jesus är min!”

Bön

”Herre, du min herde i liv och död, stilla mina sinnen och min själ när jag nu närmar mig dig. Möt mig också den här dagen och den här stunden med din närvaro och ditt tilltal. I Jesu namn. *Amen*.”

Bibelläsning – 1 Krön 16:8-13

”Tacka Herren, åkalla honom, berätta för folken om hans verk! Sjung och spela till hans ära, tala om alla hans under! Prisa stolt hans heliga namn; de som söker Herren må glädja sig. Sök er till Herren och hans makt, träd ständigt fram inför honom. Tänk på de under han har gjort, hans tecken och hans domslut, ni barn till Israel, hans tjänare, söner till Jakob, hans utvalde.”

Betraktelse

Även om påskhelgen är över, är påsken inte slut. Tvärtom är det så att i kyrkans kalender, där har vi nu *gått in* i påsktiden, som pågår fram till och med pingst (alltså knappt 7 veckor). Två saker kan vi med fördel tänka på och ta med oss under denna tid. Det ena är glädjen över uppståndelsen, det andra är att den glädjen inte blir mindre, om fler får ta del av den.

Glädjen är en del av den kristna trons DNA, evangelium betyder *glatt budskap*. Utgångspunkten för tron är något fantastiskt – att Gud på grund av din kärlek till oss människor själv blev människa, en människa som genom sitt liv, sin död och sin uppståndelse gör det möjligt för oss att leva i gemenskap med Gud, både nu och ännu mera sen. Uppståndelsen på påskdagens morgon är både utgångspunkten för och fullbordandet av Jesu uppdrag – att visa vägen för oss till Gud och till ett liv i gemenskap med honom.

På påskdagen hör vi också om hur Gud vill detta för alla människor, och att Jesus ger dem som redan känner honom, hans lärjungar, uppgiften att fortsätta sprida det glada budskapet (Se Matt 28:16-20). Den uppgiften står vi fortfarande i, också den här dagen, och den här morgonens bibelläsning är en av många passager där just glädjen över vem Gud är och vad han gjort och gör i världen och för människor, och att berätta om honom och om detta, hänger ihop. Att själv hämta glädje hos Gud och att sedan föra den vidare är alltså tätt förknippade med varandra.

Det här med att berätta om sin tro för andra, att dela glädjen, är långt ifrån lätt för alla eller hela tiden. Men om vi tittar på den här morgonens text, och försöker tänka på den som en arbetsinstruktion för den här

dagen, så ser vi att tacksamhet och eftertanke kring vad Gud redan har gjort är något som tas upp i texten. Att igen och igen ta sig tid för Gud är en annan. Båda dessa förhållningssätt i texten är inte tips från den himmelske coachen, det är förutsättningar för att Gud ska kunna fylla upp oss med sitt goda på ett sådant sätt, att det blir omöjligt att dölja. Så vill Gud arbeta med oss, han vill att vi ska tjäna honom med glädje (Ps. 100:2), också den här dagen.

Förbön

Käre Far, tack att du vill att alla människor ska få ta del av den glädje som kommer från dig, och tack för att livet med och för dig är tänkt som ett liv av glädje. Den här dagen ber vi, käre Herre, om påminnelser om och tillfällen till fördjupad glädje och gemenskap med dig. Hjälp oss att den här dagen ta oss tid med dig, hjälp oss att tjäna dig med glädje.

Vi ber den här dagen också om din ledning och ditt beskydd. Vi ber om det för hela din värld, för vår del av den, för våra sammanhang, för våra närmaste och för oss själva. Kom du och präglade dem alla, på ett nytt och djupare sätt än förr. Låt din välsignelse, din frid och din glädje präglade din skapelse mer och på ett djupare sätt än förut, och visa mig hur jag kan vara med i arbetet för detta. I Jesu namn, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och från Jesus Kristus, Faderns son, skall vara med oss i sanning och kärlek. (2 Joh v. 3)

Onsdagens kväll.

Psalm 721 - "Trädet och grenen och frukten hör samman"

Bön

Käre himmelske Fader, kom till mig och gör mig stilla, så att jag kan ta emot det som du vill ge just nu. Öppna mitt hjärtas öra för dina ljuvliga ord. Undervisa mig om din vägar. *Amen.*

Bibelläsning - Johannesevangeliet 15:4-5

”Jesus sade: 'Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er. Liksom grenen inte kan bära frukt av sig själv om den inte sitter kvar på vinstocken, kan inte heller ni göra det om ni inte är kvar i mig. Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon är kvar i mig och jag i honom bär han rik frukt: utan mig kan ni ingenting göra.'”

Betraktelse

I andakten i morse stannade vi upp inför några versar i 1 Krönikeboken som talar om det här dubbla som är påskens budskap: glädjen över att Jesus har uppstått och uppdraget som alla kristna har fått: att gå ut i världen och göra alla folk till lärjungar. I texten i morse kunde vi utläsa att tacksamhet över och eftertanke inför Gud och det han har gjort och gör kan vara nycklar för dig och mig att låta glädjen och frimodigheten få växa. Båda de sakerna vill Gud ge oss mer av.

Den här kvällen läser vi delar av ett välkänt Jesusord från Johannesevangeliet. Som på flera andra ställen använder sig Jesus av en vardaglig bild för att förklara något mera komplicerat. Denna gång använder han sig av en av den tidens och platsens vanligaste kulturväxter, vinträdet, för att beskriva hur relationen mellan oss och honom ser ut.

Jesus talar om sig själv som vinstocken, och om lärjungarna, det vill säga bland annat om dig och mig, som grenarna. Utan själva vinstocken, stammen, trädet, kan grenarna inte få någon näring, och inte heller bära

frukt. På samma sätt är det för oss människor: Om vi vill bära frukt som lärjungar, måste näringen få komma från Gud. Jesus säger inte detta för att vi ska se på oss själva som kraftlösa, för det är vi inte. Vi kan göra massvis av saker utan Guds inblandning, göra karriär, tjäna pengar, arbeta på. Men vi kan aldrig vara Jesu lärjungar utan Guds inblandning.

Om vi vill bära frukt *som lärjungar*, den viktiga frukten som verkligen består, då måste kraften och näringen komma från stammen Jesus. När det kommer till att vi är lärjungar, då vill Jesus verka med sin näring och kraft genom oss. För om vi blir kvar hos Jesus, då bär vi frukt. Men: Precis som ett vinträd eller ett äppleträd inte kan gå från tomma grenar till mogen frukt över en natt, så tar också vår frukt tid. Men, om vi förblir i Jesus som det står i den här kvällens text, om vi tar oss tid till att be och att läsa bibeln och leva ett liv där Jesus får plats, då bär vi frukt.

Och den frukt som då växer fram, den är inte tänkt att ligga snyggt i en skål och beundras. Den frukt som Gud låter växa fram, det är frukt som vi ska bjuda andra på. För när Gud ger oss saker, låter saker växa fram i våra liv, så är de aldrig tänkta bara för oss, de är minst lika mycket tänkta för dem som Gud vill nå genom oss. Så stort är ditt och mitt uppdrag - också den här dagen.

Förbön

Käre Far, du som genom din Son ger oss förtroendet, näringen och kraften att bära frukt som lärjungar, hjälp oss att förbli kvar hos honom och hos dig. Låt mig få vara glädje för människor jag möter, och låt i mitt inre en djupare glädje över dig få växa fram. Hjälp mig att leva ett liv där det finns tid och plats för dig, du som alltid vill vara nära mig.

Herre, också den här kvällen ber jag om din vägledning och ditt beskydd. Förbarma dig över din skapelse och allt som är i den. Vägled världens ledare och länder, vägled din kyrka och ditt folk. Kom med mer av din fred och frid in i världen, in i den här stunden, och in i varje människas inre, du som är god och trofast. Genom Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd från vår herre Jesus Kristus, kärlek från Gud och gemenskap från den heliga Anden åt er alla. (2 Kor 13:13)

Torsdagens morgon.

Psalm 517 - "Världen som nu föds på nytt"

Bön

Käre far, på väg ut i denna dag ber jag dig om ditt beskydd och din ledning. I denna stund ber jag om din närvaro. Kom med den stillhet som är av dig. *Amen*

Bibelläsning – Johannesevangeliet 14:25-27

"Jesus sade: 'Detta har jag sagt er medan jag är kvar hos er. Men Hjälparen, den heliga anden som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt som jag har sagt er. Frid lämnar jag kvar åt er, min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Känn ingen oro och tappa inte modet.'"

Betraktelse

Idag är en ny dag, med ett nytt bibelord: några versar från Jesu långa avskedstal till sina lärjungar i Johannesevangeliet (hela talet finns i kapitlen 14-17). De här orden från Jesus, precis som alla ord han talar i evangelierna, riktar sig till minst tre grupper av människor.

Den första av dessa tre grupper är Jesu första lärjungar, de som fick leva och vandra med honom de där åren för snart 2000 år sedan. De var de första som hörde Jesu budskap, och det är tack vare dem som vi kan få ta del av det idag. Jesus säger i den här morgonens text att han talat till och undervisat de första lärjungarna *medan han är kvar*, sedan sänder Gud sin ande för att undervisa och påminna lärjungarna om allt det där.

Den andra gruppen som Jesu ord är tänkta för är alla andra som försöker följa Jesus som lärjungar, till exempel du och jag idag. Tack vare tidigare lärjungar har vi fått ta emot och höra budskapet från Jesus, och också till oss vill den helige Ande komma och undervisa och påminna om vad vi har läst och hört. Till exempel undervisa och påminna om sådana ord som vi läser den här morgonen, för att de ska fästa lite bättre i oss. Det är gott såhär precis efter påsken med dess glädje, och det är särskilt nödvändigt just i den här tiden. Både glädjen i tron och hur världen ser ut runt omkring oss kan bli vägar för oss att komma närmre Gud.

Den tredje gruppen som Jesu ord är tänkta för, är alla de människor som ännu inte har hört dem, och de som hört dem, men inte varit redo att lyssna. Det finns en likhet mellan dem som hört Jesu ord och tagit dem till sig, och dem som inte gjort det än. Det likheten består i att båda dessa grupper är beroende av lärjungar. Vi som försöker leva som Jesu lärjungar idag kan göra det tack vare tidigare lärjungar, som förmedlat budskapet till oss. De som ännu inte är lärjungar behöver oss som redan är det, för att kunna bli det. Om inte vi berättar om Jesus, vem skulle då göra det?

Som lärjungar idag är vi länkar i Guds kedja av lärjungar. Också det vill Guds Ande undervisa och påminna oss om, också den här dagen.

Förbön

Gode och underbare Gud, tack att ditt ord är riktat till alla, att du söker och längtar efter gemenskap med alla människor. Tack att vi får vara länkar i den kedja som gör att människor också idag lär känna dig. Tack att du alltid vill vara hos oss genom din helige Ande för att undervisa oss och påminna oss om allt det där som är gott för oss att höra.

Käre far, den här dagen ber vi på nytt om din närvaro och ditt ingripande i världen och i allt det som sker i den just nu. Gode Gud, kom med vishet till de styrande, med helande till de sjuka, med kraft till de vårdande, med frid till de döende. Led oss igenom den här dagen, så att det får bli en dag till din ära och i din närhet. Låt oss den här dagen få upptäcka något mer av dig och av din kärlek till oss. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd från herren Jesus åt alla. (Upp 22:21)

Torsdagens kväll.

Psalm 214 - ”Lär mig att bedja av hjärtat”

Bön

Tack, käre far, att du alltid ser mig, känner mina tankar och hör min böner. Tack att du är nära redan innan jag ropar efter dig. Nu ber jag dig: hjälp mig i denna stund till stillhet, så att jag hör din röst. *Amen.*

Bibelläsning – Johannesevangeliet 15:11-17

”Jesus sade: 'Detta har jag sagt er för att min glädje skall vara i er och er glädje bli fullkomlig. Mitt bud är detta: att ni skall älska varandra så som jag har älskat er. Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner. Ni är mina vänner om ni gör vad jag befäller er. Jag kallar er inte längre tjänare, ty en tjänare vet inte vad hans herre gör. Jag kallar er

vänner, därför att jag har låtit er veta allt vad jag har hört av min fader. Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt, frukt som består, och då skall Fadern ge er vad ni än ber honom om i mitt namn. Detta befäller jag er: att ni skall älska varandra.”

Betraktelse

Från samma tal av Jesus som vi imorse läste några versar, hämtar vi den här kvällen några versar att stanna upp inför. Talet, Jesu avskedstal till sina lärjungar, tar upp fyra kapitel i Johannesevangeliet och Jesus talar där om flera olika ämnen, både om saker som är och saker som ska komma. I de versar som har valts till den här kvällen, talar Jesus om livet med honom på flera olika sätt. I de här raderna finns flera saker som det är gott för oss och för alla människor att få höra honom säga. Vi ska denna kväll helt kort stanna upp inför något Jesus säger i dessa verser.

Bland annat säger Jesus i dessa verser att han har ett bud, en befallning, till oss: *Mitt bud är detta: att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.* Jesus är inte den som bara befäller dem som vill följa honom vad de ska göra, han är den som först gjort på samma sätt själv. Och så påminner Jesus om hur han är den som genom sitt liv och sin död är den som sätter det verkligt stora exemplet, när han säger: *Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner.*

Det är också värt att stanna upp inför att Jesus i dessa verser talar om oss och till oss som sina *vänner*. Som lärjungar till Jesus ska vi inte se på oss själva som några okunniga och ovetande tjänare, för det är inte på det sättet som Jesus beskriver oss och vår relation till honom. Som lärjungar till Jesus ska vi se på oss själva som vänner till Jesus: vänner som har gemenskap med honom, och som får del av den kunskap som han har, som får veta vad som sker. Jesus säger ju: *Jag kallar er vänner, därför att jag har låtit er veta allt vad jag har hört av min fader.*

Jesus kallar oss inte för tjänare i dessa versar, utan vänner. Men det betyder inte att vi inte ska tjäna, tvärtom. För Jesus talar också om sig själv som den som tjänare, och att vi därför ska göra på samma sätt (se

Matt 20:20-28; Mark 10:35-45). Vi ska alltså inte tjäna för att Jesus kallar oss för sina tjänare och befäller oss att tjäna, utan för att han själv är en tjänare och för att vi som hans lärjungar och vänner är kallade att följa hans exempel.

Sammanfattningsvis skulle man kunna säga: Vi ska se på oss själva oss vänner till Jesus, men som vänner som också, likt tjänare, är villiga att tjäna, precis som är gott att vara sina vänner till hjälp. Eftersom du och jag kan och ska se på oss själva som Jesu vänner, kan vi också tjäna honom så som man tjänar en vän. Också den här dagen.

Förbön

Käre Herre, käre himmeske Fader, tack att du genom din Son kallar oss för dina vänner. Tack för att vi får se på oss själva på det sättet, och tack för att vi får tjäna dig såsom du tjänar oss. Hjälp oss att tjäna dig såsom man tjänar en vän. Ge oss glädje och kraft i vårt liv som dina lärjungar.

Käre himmelske Fader, vi ber dig också denna kväll om din närvaro och ditt förbarmande: i världen, i vårt land, i våra sammanhang och i våra liv. Kom till dem som är sjuka med hälsa och helande. Kom till dem som är oroliga med din frid. Kom till dem som vårdar och vishet, omsorg och kraft. Hjälp oss, käre Herre, att leva för dig och varandra, idag, ikväll, inatt, imorgon och alla dagar. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd och frid från honom som är och som var och som kommer. (Upp 1:4)

Fredagens morgon.

Psalm 20 - ”Helige Fader, kom och var oss nära”

Bön

Käre Far, tack att du också denna dag vill följa mig, leda mig och visa mig din kärlek. Nu ber jag dig: Kom i denna stund med den stillhet som är av dig, så att jag kan uppfatta din ständiga närvaro på ett särskilt sätt just nu. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Johannesevangeliet 17:20-23

”Jesus bad: 'Men inte bara för dem ber jag utan också för alla som genom deras ord tror på mig. Jag ber att de alla skall bli ett och att liksom du, fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss. Då skall världen tro på att du har sänt mig. Den härlighet som du har gett mig har jag gett dem för att de skall bli ett och för att liksom vi är ett, jag i dem och du i mig, de skall fullkomnas och bli ett. Då skall världen förstå att du har sänt mig och älskat dem så som du har älskat mig.'”

Betraktelse

Också denna morgon läser vi versar från Jesu långa avskedstal till sina lärjungar (kapitlen 14-17 i Johannesevangeliet. I slutet av detta långa tal finns en bön som Jesus ber, en bön som brukar kallas för *Jesu översteprästerliga förbön*, och där Jesus ber till sin och vår himmelske far. Det är några versar från den bönen som är vår bibelläsning denna morgon.

I versarna före vår läsning, har ämnet för Jesu bön först och främst varit hans första lärjungar, de som vandrade och levde med honom under den tid evangelierna beskriver. Men i de versar som vi läser denna morgon, blir böneämnet större. Nu ber Jesus *inte bara för dem* (alltså sina första lärjungar) *utan också för alla som genom deras ord tror på mig*. Det vill säga: Jesus ber för alla dem i alla tider som får höra budskapet om honom, tar det till sig, och väljer att följa honom, däribland dig och mig idag.

Och det som Jesus ber om, det är att alla (vi) som räknar med honom i sina liv ska bli ett, såsom Jesus och Fadern är ett. Jesu bön handlar om alla kristnas enhet och att alla kristnas liv skulle vara i vår Guds närhet, för det bär något mycket viktigt med sig, säger Jesus: *Då skall världen tro på att du har sänt mig.* Guds längtan för oss som lever med och för honom är alltså enhet, enhet så att världen kan tro.

Gud är enhetens Gud, och det är något som gäller på flera plan. Dels är han själv en enhet, en treenighet av Fader, Son och Ande. Dels önskar han, för sin världs skull, att du och jag och alla andra ska bli ett, en enhet i Guds närhet. Och så är det, dessutom, gott om också våra liv och allt som de innehåller av tankar, ord och gärningar kan bli en enhet, en enhet i Guds närhet, också och kanske lite mer än förut, den här dagen.

Förbön

Treengie Gud, du som själv är en ettt, tack att du vill ha enhet bland dina barn och i våra enskilda liv. Jag ber den här dagen om hjälp till detta: låt mitt liv få bli alltmer en helhet och en enhet där du är centrum. Dra oss närmre dig, så att vi också kommer närmre varandra. Visa den här dagen med din helige Ande, hur våra liv kan bli alltmer en enhet präglade av din närhet.

Vi ber idag om din närvaro och ditt ingripande i allt det som nu sker i världen. Herre, hjälp din kyrka och ditt folk att jubla och vara glada över dig, men att inte titta bort när vi ser nöden i världen. Låt din kyrka över hela jorden få vara mänsklighetens ljus, som lyser starkt i denna världens mörker. Välsigna och bevara oss, idag och alla dagar. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Väx till i nåd och i kunskap om vår herre och frälsare Jesus Kristus. Hans är härligheten, nu och till evighetens dag, *Amen.* (2 Pet 3:18)

Fredagens kväll.

Psalm 303 - ”Det finns en väg till himmelen”

Bön

Käre far, jag ber dig om stillhet och ro. Tack att jag får vara i din närhet, att jag får vila i din famn. Tack också att du har något att säga mig just i den här stunden. Hjälp mig nu att lyssna till det. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Johannesevangeliet 10:7-10

”Sedan sade Jesus: ”Sannerligen, jag säger er: jag är grinden in till fåren. Alla som har kommit före mig är tjuvar och rövare, men fåren har inte lyssnat till dem. Jag är grinden. Den som går in genom mig skall bli räddad. Han skall gå in och han skall gå ut, och han skall finna bete. Tjuven kommer bara för att stjäla, slakta och döda. Jag har kommit för att de skall ha liv, och liv i överflöd.”

Betraktelse

Också denna kväll stannar vi upp inför några ord som Jesus säger. I Johannesevangeliet talar Jesus sju gånger om sig själv med orden *Jag är*, varefter olika ord om vem han är och vilket hans uppdrag är följer. När Jesus talar på det här sättet, talar han om sig själv i gudomliga termer, för också Gud, Fadern, talar om sig själv med de orden (se 2 Mos 3:14).

Den här kvällens läsning är alltså ett av dessa sju *Jag är* som Jesus säger (för de övriga sex, se Joh 6:48; 8:12; 10:11; 11:25; 14:6; 15:5), och i dessa verser talar Jesus om sig själv som grinden. Att Jesus är grinden, tror jag att vi ska förstå som att Jesus är just passagen, dörren, porten, grinden in till det nya livet. Jesus säger att *Den som går in genom mig ska bli räddad*, det

vill säga, komma in i den räddande gemenskapen med Gud både i detta livet och i det som skall komma.

Jesus talar om att den som kommer till honom *skall gå in och han skall gå ut, och han skall finna bete*. Den som tar emot Jesus och det nya liv han ger, får alltså både *gå ut*, det vill säga lämna saker bakom sig, och *gå in*, det vill säga inleda något nytt, och *finna bete*, det vill säga få näring och bli mättad i andligt avseende. Kort sagt: När Jesus talar om sig själv som grinden, så betyder det att han erbjuder ett nytt liv där det också finns näring, verklig näring, för den andliga hungern.

Allra sist i den här kvällens läsning talar Jesus om varför han har kommit, om varför Gud har låtit sin Son bli människa: *för att de skall ha liv, och liv i överflöd*. Jesus är porten, dörren, grinden till det nya, överflödande livet. Det överflödande livet handlar både om det liv som levs här och nu, att det finns mer att upptäcka av det när Gud får komma in i bilden, och om det liv som kommer sedan. Jesus har kommit för att ge överflödande liv, som räcker till båda dessa sammanhang. Och det är han som är grinden in till dem båda. Tack vare honom får vi både gå ut, gå in och finna bete.

Förbön

Gode och underbare Gud, jag tackar dig att du är den som är, att du är den som står fast när mycket annat skiftar och förändras. Tack för det nya livet hos dig, tack att du är den som ger liv, och liv i överflöd. Tack att vi får lämna saker för att komma till dig, tack att du har det och är den som vi allra djupast sätt behöver.

Denna kväll ber vi dig, Gud, vaka över dem som vakar eller gråter den här natten, och låt dina änglar hålla vakt över dem som sover. Kom med helande till de sjuka, med tröst till de lidande, med vila till de trötta. Låt vår sista tanke innan vi somnar få vara på dig och din kärlek, och låt vår första tanke när vi vaknar imorgon vara detsamma. Allt vi har, och allt vi bär, överlämnar vi i dina goda och starka armar. I Jesu namn. *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det

bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

”Må han som är fridens Gud helga er helt igenom, och må er ande, själ och kropp bevaras hela och oskadda, så att de är utan fläck när vår herre Jesus Kristus kommer. Han som kallar er är trofast, han skall åstadkomma det. Nåd från vår herre Jesus Kristus åt er alla. (1 Thess 5:23-24, 28).

Lördagens morgon.

Psalm 266 - ”Säg mig den vägen som drager till livet”

Bön

Käre Herre, du som aldrig är längre bort än en hjärtats tanke på dig, öppna mina läppar till att prisa dig och till att tala med dig. Öppna också mitt hjärta till att lyssna till din röst. I Jesu namn. *Amen*.

Bibelläsning – Johannesevangeliet 14:5-7

”Tomas sade: ”Herre, vi vet inte vart du går. Hur kan vi då känna vägen?” Jesus svarade: ”Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig. Om ni har lärt känna mig skall ni också lära känna min fader. Ni känner honom redan nu och ni har sett honom.””

Betraktelse

Denna morgon läser vi, precis som vid ett flertal tillfällen under veckan som gått, några versar från Bibeln där det är Jesus som talar. Och precis som vid flertalet av dessa tillfällen, är orden hämtade från Jesu avskedstal i Johannesevangeliet (kapitel 14-17).

För några veckor sedan läste vi i Joh 14:1-4 att Jesus talade till sina lärjungar och sa till dem (och därmed till oss) att inte oro sig, att tro, att

det finns många rum i Faderns hus, att Jesus gör plats åt oss där, att han skall komma tillbaka och hämta oss till sig, och att lärjungarna vet vägen. Fortsättningen på det läser vi denna morgon.

Lärjungarna gör så som lärjungar ska göra: de lyssnar till Jesus, och så frågar de om det är något som de inte förstår. På Tomas fråga svarar Jesus med de välkända orden som också är ett av hans sju *Jag är* (se mer om det i gårdagens aftonbön): *Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.*

Det finns ett starkt anspråk och en stark tydlighet i det som Jesus säger här, och det är för vår skull. Jesus talar inte om en väg, en sanning eller ett liv, utan orden står i bestämd form rakt igenom: *vägen, sanningen, livet*. Den här typen av absoluta påståenden är inte alltid så lätta att ta till sig för människor på 2000-talet, som är vana att själva få definiera, modifiera, välja och vraka. Men: inte desto mindre är de här orden goda och vårdande att höra för den som kommit i kontakt med den längtan som finns i alla människor, men som alla inte vågar känna eller tala om. Det frågande hjärtat söker det tydliga svaret.

Vad som också är värt att lägga en tanke på, det är att Jesus säger att han är vägen, men han säger inte att han är målet. Målet har Jesus antytt i dagens text, han säger ju: ”Ingen kommer *till Fadern* utom genom mig.” Fadern och Faderns hus är målet, Jesus är vägen dit. Den helige Ande är styrkan i benen. Ikväll ska vi lyssna till ytterligare lite av det här samtalet mellan Jesus och lärjungarna. Tills dess önskar jag dig en välsignad dag, på vägen, med sikte på målet, och med styrka i benen.

Förbön

Käre Far, tack för en ny dag. Hjälp mig att idag leva med dig, för dig och nära dig. Hjälp mig att idag upptäcka din närvaro och sprida din kärlek. Tack att du sände din Son i världen för att vara vägen till dig. Bevara mig idag på den vägen, i din Sons närhet.

Den här dagen ber vi också om din närvaro och ditt ingripande i det som nu sker i världen. Du, Herre, hör människors böner och rop, du ser oss rakt igenom, våra hjärtan och tankar ligger helt öppna för din blick. Led

oss den här dagen närmre den fred och frid som bara finns i din närhet. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och Kristus Jesus, vår herre. (2 Tim 1:2)

Lördagens kväll.

Psalm 37 - ”Kristus är världens ljus, han och ingen annan”

Bön

Gud, du som är mitt hjärtas längtan, jag ber dig: stilla min längtan, släck min törst efter dig. Möt mig nu, när jag nalkas dig, och låt mig få höra dig tala de ord som du har tänkt för mig. I Jesu namn. *Amen*.

Bibelläsning – Johannesevangeliet 14:8-11

”Filippos sade: ”Herre, visa oss Fadern, det är nog för oss.” Jesus svarade: ”Så länge har jag varit tillsammans med er, och ändå känner du mig inte, Filippos? Den som har sett mig har sett Fadern. Hur kan du då säga: Visa oss Fadern? Tror du inte att jag är i Fadern och Fadern i mig? De ord jag säger er, dem talar jag inte av mig själv; Fadern är i mig och utför sina gärningar. Tro mig när jag säger att jag är i Fadern och Fadern i mig. Eller tro åtminstone för gärningarnas skull.””

Betraktelse

I andakten i morse fick vi lyssna till en liten bit av ett samtal, där Jesus talar med sina lärjungar om att han är vägen till Fadern. I läsningen den här kvällen får vi lyssna till ytterligare en liten bit av detta samtal. Och också nu ikväll talar Jesus om sig själv och om sin relation till Fadern.

Lärjungen Filippos ber att Jesus ska visa dem Fadern, att det är nog för dem. Jesus invänder mot detta och förklarar att den som känner honom har begrepp och insikter också om vem Fadern är, eftersom Jesus och Fadern är ett, lever och verkar i en gemenskap med varandra. Och denna gemenskap tar sig flera uttryck, det visar de verser vi läser denna kväll.

Dels handlar det om en gemenskap i varandet och i hur de uppenbarar sig för människor. Jesus förklarar att *den som har sett mig har sett Fadern*, och med sin fråga till Filippos visar han att *jag är i Fadern och Fadern i mig*. På ett annat ställe i sitt evangelium beskriver Johannes Faderns och Jesu gemenskap, men med annorlunda ord: *Ingen har någonsin sett Gud. Den ende Sonen, själv Gud och alltid nära Fadern, har förklarat honom för oss* (Joh 1:18). Sonen är själv Gud, alltid nära Fadern, och den som förklarar honom.

Men mellan Jesus och Fadern finns också en gemenskap som tar sig uttryck i ord och i handling. Jesus säger ju: *De ord jag säger er, dem talar jag inte av mig själv; Fadern är i mig och utför sina gärningar*. När vi läser och hör om Jesu ord och gärningar, då kan vi alltså också ana och förstå något av Faderns tankar för och inställning till oss. Jesu kärleksfulla ord och handlingar är alltså en hälsning från Fadern, till oss.

Gud – Fadern, Sonen och den Helige Ande – är en helig och kärleksfull gemenskap, som söker samma heliga och kärleksfulla gemenskap också med oss, också den här dagen.

Förbön

Käre himmelske far, jag tackar dig för den här dagen. Du vet vad den har innehållit och inneburit för mig, precis som du vet om vad jag bär på, tänker och känner just nu. Gud, du som själv är och vill gemenskap och enhet, hjälp mig att skapa enhet i mitt liv och låt mig få uppleva nya djup av gemenskap med dig.

Herre, också den här kvällen ber och ropar vi till dig för hela din värld. Käre far, låt fler människor få förstå och uppleva gemenskapen med dig som själv är gemenskap. Tack för din trofasthet, för att du inte överger oss, inte heller i den här tiden. Kom nu i denna natt med din frid till alla människor, både till dem som sover och till dem som vakar. För ditt namns och din barmhärtighets skull. Allt detta ber vi genom Jesus Kristus, din Son och vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd och frid åt er i rikaste mått. (1 Pet 1:2b)

Söndagens morgon.

Psalm 743 - ”Var glad, för Kristus lever”

Bön

Käre Gud, gör mitt inre till en plats där du bor. Väck glädje och sång över dig inom mig, och kom här och nu med din stillhet, så att jag kan höra det du har att säga. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Johannesevangeliet 20:24-31

”En av de tolv, Tomas, som kallades Tvillingen, hade inte varit med när Jesus kom. De andra lärjungarna sade nu till honom: ”Vi har sett Herren”, men han sade: ”Om jag inte får se spikhålen i hans händer och sticka fingret i spikhålen och sticka handen i hans sida tror jag det inte.” En vecka senare var lärjungarna samlade igen, och Tomas var med. Då kom Jesus, trots att dörrarna var reglade, och stod mitt ibland dem och

sade: ”Frid åt er alla.” Därefter sade han till Tomas: ”Räck hit ditt finger, här är mina händer; räck ut din hand och stick den i min sida. Tvivla inte, utan tro!” Då svarade Tomas: ”Min Herre och min Gud.” Jesus sade till honom: ”Du tror därför att du har sett mig. Saliga de som inte har sett men ändå tror.” Också många tecken som inte har tagits med i denna bok gjorde Jesus i sina lärjungars åsyn. Men dessa har upptecknats för att ni skall tro att Jesus är Messias, Guds son, och för att ni genom att tro skall ha liv i hans namn.”

Betraktelse

Den här söndagsmorgonens text är samma text som läses i många gudstjänster idag. I den läser vi om hur lärjungen Tomas inte var med när Jesus uppstod och visade sig på påskdagen, och att Tomas därför inte kunde tro på vad de andra lärjungarna berättade. Tomas kallades, står det, för Tvillingen, men han är också känd som Tomas Tvivlaren. Av den här morgonens text förstår vi varför.

Sedan går det, läser vi i texten, en vecka från påskdagen. Det är alltså samma dag som det är idag. Lärjungarna är åter samlade, och den här gången är också Tomas med. Jesus kommer till dem, trots de stängda dörrarna, och hälsar på dem på samma sätt som en vecka tidigare: ”Frid åt er alla.” Och han säger till Tomas: *Räck hit ditt finger, här är mina händer; räck ut din hand och stick den i min sida. Tvivla inte, utan tro!* Tomas tror, och svarar: *Min Herre och min Gud.*

Det är lätt att vi tänker: ”Jag är lite som Tomas med mitt tvivel, tänk om man fått vara med då, och verkligen se Jesus, till och med spikhålen och känna om de verkligen var riktiga. Då hade jag aldrig tvivlat mer, utan verkligen kunnat tro! Då kan det vara på sin plats att påpeka: att tvivla är en del av tron. Tomas gör i det avseendet inget fel när han tvivlar – han visar bara att han är människa. Felet som Tomas gör, och som också vi kan göra, det är att han ställer krav för att kunna tro. Också vi kan komma att tänka: om bara det eller det händer, då tänker jag börja tro.

Men: En tro som försöker ta sin början i att vi ställer krav och Gud levererar – det är ingen tro. För i den ”tron,” den relationen, skulle Gud

inte få vara Gud. Han skulle då bara vara en kosmisk betjänt, som vi med våra krav har tagit som gisslan. Och så kan aldrig trons relation se ut. Eller någon annan kärleksrelation heller, för den delen.

Jesus gav Tomas vad han behövde för att tro, vilket visar någonting: Han vill ge åt var och en vad den behöver för att tro. Men eftersom Jesus inte vandrar bland oss på samma sätt som med sina första lärjungar, arbetar han inte heller på samma sätt som då. Men, han vill och kan fortfarande ge åt var och en av oss vad vi behöver för att tro. Och kom ihåg: du och jag är kallade att vara Jesu lärjungar i den här tiden, med alla svårigheter och möjligheter som det innebär. Jesus är förmögen att ge sina lärjungar vad de behöver för att tro, också dig och mig, också idag. Det vi behöver för att börja tro är aldrig att ställa krav, det är något annat.

Från människans horisont, från ditt och mitt håll, måste tron ta sin början i längtan, och sedan behöver den längtan formas till en tillit till att det som vi hört och läst är sant. Från Guds håll tar tron sin början i att han är den han är, den älskade och sökande guden, som söker och älskar oss, oändligt mycket mer än vad vi någonsin kan söka och älska honom. Så är det också idag: Den Gud som söker och älskar oss, han har det som vi människor behöver för att tro, också den här dagen.

Förbön

Käre Herre, tack att du ger oss också den här dagen, och tack också för att du vill använda oss, också den här dagen. Tack att du har och vill ge det som vi behöver för att tro på och växa i tro på dig. Hjälp oss att inte ställa krav och kräva bevis för vår egen osäkerhets skull, utan hjälp oss att komma i djupare kontakt med vår längtan efter dig, och använda den längtan som trons bränsle.

Idag ber vi särskilt med alla dem som inte har någon gudstjänst att gå till. Herre, möt oss och tala till oss också idag, låt oss få känna gemenskap med dig, du som i dig själv är gemenskap. Hjälp oss att i denna tid på ett fördjupat sätt söka dig i bönen, för vår skull, för världens skull, och för ditt rikes skull. Välsigna och bevara oss i ditt namn och i din närhet, också i denna tid. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Herren välsignar dig och beskyddar dig. Herren låter sitt ansikte lysa mot dig och visar dig nåd. Herren vänder sitt ansikte till dig och ger dig sin fred. (4 Mos 6:24-26)

Söndagens kväll.

Psalm 359 - ”Jesus, jag dig älskar”

Bön

”Himmelske far, tack för att du, som håller himmel och jord i din hand, är nära alla dem som ropar till dig. Hör, käre far, mitt rop, kom mig nära, och tala de ord som du tänkt för mig. I Jesu namn. *Amen*.”

Bibelläsning – 1 Pet 1:3-9

”Välsignad är vår herre Jesu Kristi Gud och fader. I sin stora barmhärtighet har han fött oss på nytt till ett levande hopp genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda, till ett arv som inte kan förstöras, fläckas eller vissna och som väntar på er i himlen. Ty Guds makt beskyddar er genom tron fram till den frälsning som finns beredd att uppenbaras i den sista tiden. Därför kan ni jubla, även om ni just nu en kort tid skulle få utstå prövningar av olika slag, för att det som är äkta i er tro – och detta är långt dyrbarare än det förgängliga guldets, som dock måste prövas i eld – skall ge pris, härlighet och ära när Jesus Kristus uppenbaras. Ni har inte sett honom men älskar honom ändå; ni ser

honom ännu inte men tror på honom och kan jubla i outhärlig, himmelsk glädje då ni nu står nära målet för er tro: era själars räddning.”

Betraktelse

Precis som i morse läser vi den här kvällen en text som hör särskilt till den här dagen. I dessa verser finns en koppling till det som vi läste i morse, där Jesus sade: *Saliga de som inte har sett med ändå tror* (Joh 20:29). I den här kvällens text berömmar Petrus (brevets författare) mottagarna för att de också tror på den de inte har sett, han skriver: *Ni har inte sett honom med älskar honom ändå; ni ser honom ännu inte men tror på honom.*

Vi som lever idag och försöker tro och praktisera vad den tron innebär i våra liv, har inte samma förutsättningar för tron som Petrus hade, som fick leva och vandra med Jesus, och till med se honom efter att han uppstått. Men: faktum är att vi har samma förutsättning som dem som Petrus skrev sitt brev till – inte heller de hade sett Jesus såsom Petrus gjort, men ändå trodde de. Och för det berömmar Petrus dem i inledningen av sitt brev. Han måste ha insett, efter allt sitt vittnande för människor som han gjort efter att Jesus sänt ut honom och de andra lärjungarna, att människor som inte sett Jesus inte hade samma förutsättningar att tro som han själv hade.

Men Petrus skriver också om andra för livet och tron viktiga saker i dessa verser. Han beskriver det som är den kristna trons mål, då han talar om *era själars räddning* och om det som *väntar på er i himlen*. För det inte resan utan målet som är målet när det kommer till kristen tro. Kristen tro är inte någon verklighetsflykt eller terapiform i detta livet, det är ett sätt att leva i detta livet som har sitt sikte på något som kommer sedan, det stora livet. Men det handlar också om här och nu.

Och Petrus skriver i dessa verser också om det liv som kristen som är här och nu, som inte heller det är oviktigt, för kristen tro handlar om och har att göra med också det. Dels skriver Petrus då om *prövningar*, motgångar som i sig kan vara meningslösa, men som inte måste förbli det, om vi bjuder in Gud att vara med när vi möter dem. Dels skriver Petrus om glädje, den känsla som är tänkt att vara hörnsten och grundkänsla för

den som är kristen, och som Gud vill ge oss mer av, oberoende av hur mycket vi tidigare har av den. Prövningar kan få en mening, och glädjen djupnar, när vi kommer med våra liv till Gud, också den här dagen.

Förbön

Käre Herre, tack för att livet med dig är större och handlar om mer än detta livet. Men tack också för att du är med i vardagen, i livet som just nu pågår. Hjälp mig att i mitt liv ha blicken fäst på hoppet om den stora och fullständiga gemenskapen med dig, men hjälp mig samtidigt att inte fly undan livet här och nu, utan att möta det med din hjälp.

Denna kväll ber vi för hela din värld: Herre, förbarma dig, var med din mänsklighet i den kamp vi nu står i. Kom till de sjuka med helande, kom till de vårdande med vishet och kraft till fördjupad omsorg. Kom till ledande med vishet, kom till de oroliga och rädda med din frid. Och kom till din kyrka och hjälp henne att vara ett vittne om dig också i denna tid. Genom Jesus Kristus, din Son och vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus. (Gal 1:3)

Med önskan och förhoppning om Guds frid och välsignelse över dig i ditt andaktsliv.

Fredrik Borglin, 2020. Allt material får kopieras och användas helt fritt.

Bibeltextern hämtad från Bibel 2000, <http://www.bibeln.se>